

1. *Jézus Krisztus és az obsitos.* Jól elmondott hiedelemmese. Típusösszetétele AaTh 330B+AaTh 1656. Az első típusnak 31, a másodiknak 5 változata ismert. Ezen belül a kettő összetételének 3 változatáról tudunk — tehát nem Csiszer Antal egyéni leleménye. A mesemondó a mese elején megfigyelhető a magyar változatokra jellemző első epizódról: az obsitos utolsó három krajcárját odaadja egy koldusnak, aki nem más mint Szent Péter, az Úristen vagy Krisztus Urunk. Ezért viszonzásképpen varázstárgyakat kap. Mikor eszébe jut, elég ügyesen beleszövi a mese menetébe. Űrias beszédmodora miatt Csiszer Antal meséi kissé kirínak a többi mesemondó jóízű székely nyelven elmondott meséi közül, s óhatatlanul felmerül a nyomtatott eredeti gyanúja, a mese esetleges olvasmányforrása azonban nem került eddig elő. Mind Benedek Elek idetartozó Merényi-átdolgozása, mind az 1898-tól több kiadást megért ponyvafüzet elég erősen eltér ettől a változattól.

2. *A tejút.* Német eredetű eredetmonda a tejút keletkezéséről. Nagy Ilona, a magyar eredetmonda-katalógus szerkesztője, számon tartja még egy változatát a katalógus kéziratában egy bukovinai székely mesemondótól. Ez a mesemondó emlékezett is rá, hogy a mondát egy német embertől hallotta.

3. *A kirájlány.* Két szervesen összekapcsolt hiedelemmese: AaTh 306+AaTh 307. A 306-os típust boszorkánymulatságként mondja el a mesemondó (ld. MHK X.), s ennek következtében alaposan eltér Fábián Ágostonné azonos típusú meséjétől (126. Mese), melyet Fábiánné emlékezete szerint könyvből olvasott. A két típus a magyarban 36 ill. 25 változatban ismert, a Csiszer Antal által elmondott összetételnek egy változatát ismerjük Vas megyéből, kettőt pedig Burgenlandból. A három változat közül csak a sorkitőtfalui származik a szájhagyományból (felj. 1880 körül, *Régi magyar népmesék Berze Nagy János hagyatékából* 146—151.) a két középpulyai mögött — mindkettőt Ribarics János mondta el (Gaál Károly *Die Volksmärchen der Magyaren im südlichen Burgenland*. Berlin 1970. 7. sz. 20. sz.) — olvasmányforrást sejtünk. Csiszer Antalé a leghiedelemszerűbb. Mind „A papucsszagató királykisasszony(ok)” (AaTh 306), mind „Az elkárhozott királykisasszony” (AaTh 307) mesetípus székelyföldi változatai között több hiedelemmondára emlékeztetőt ismerünk.